

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1—Τὴν ζωὴν, ὡς φίλε λύτα, συντηρῶ τῶν ἐνοργάκων,
Καὶ συνιστανται τὰ πλεῖστα ἔξι ἵουν τῶν ἀνοργάνων.
Μ' ὅλας, τὰς καλάς μου ἰδιότητας ὅμως ἂς ἔχω,
Λῦσσα μὲ καταλαμβάνει καὶ ἀκατασχέτως τρέχω.
Πίπτω δένδρο καὶ οἰκίας, πᾶν τὸ προστυχὸν συντρίω,
Κ' ἀλήνης πάλιν μ' ἡσυχίαν δῆλα δῆλα τ' ἀνταμείβω.
Ἐρ Καρδαμόλη,

Γ. Σ. Σκριμιζέας.

2—Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ὀρφέως καὶ τοὺς λίθους συνεκίνουν.
Ἄν τὸν τράχηλον ἐκβάλῃς καὶ ἄλλον θέτης ἀντὶ τούτου,
Σ τῶν χρηματιστῶν τὰς χεῖρας εἴμαι ὄργανον συντεῖνον.
Πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ πλούτου.

Αθήνησ,

Χαρ. Γ. Σαράντης.

3—Καρπὸν ὁραῖον κ' εὔχυμον 'στὸ δόλο μου εὐρίσκεις.
Τὰ δύο πρώτα ἔκβαλε καὶ ἄνθος θὰ ἀπαντήσῃς.
Ἐρ Μαρσούρα,

Ελ. Ι. Απίδα.

5—Διπλῆ ἀκροστιχίδη.

4—Συγισταμαι ἐκ πέντε λέξεων, ἐκ τῶν δύοιων ή μὲν πρώτη εἶναι δύομα δένδρου εύρισκόμενον ἐν Σενεγαμβέᾳ, ή δευτέρα τὸ δύομα μᾶς τῶν πέντε Ἡπείρου τῆς γῆς, ή τρίτη ἔρθρον ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ή τετάρτη δύομα θεᾶς, καὶ η πέμπτη πορθμὸς καὶ δύομόνυμον ἀκρωτήριον ἐν Ἀσίᾳ.
Τούτων τὰ ἀρχικὰ γράμματα ή καὶ τὰ τελικὰ ἐνναὶ ληφθῶσι θὰ σχηματισθῇ δύομα δένδρου, ὥπερ ἀναγνωσκόμενον δριόντιας η καθέτως, εὐθέως η ἀντιστρόφως μένει πάντοτε ἀμετάθλητον.

Ἐρ Ροστοβίω (Ρωσσία),

Γ. Ι. Μπλέτας.

Απλῆ ἀκροστιχίδη.

5—Συγισταμαι ἐκ πέντε λέξεων, τούτων η μὲν πρώτη ἀποτελεῖ τὸ δύομα τῆς συζύγου τοῦ Βασιλέως Πριάμου, η δευτέρα τὸ δύομα τῆς πρεσβυτέρας τῶν ἐννέα Μουσῶν, η τρίτη τὸ δύομα τοῦ ἐν Θηβῶν περιφήμου τῆς ἀρχαιότητος μάντεως, η τετάρτη τὸ δύομα τοῦ περιφήμου τῶν Ρωμαίων Λυρικοῦ καὶ Ἐρωτικοῦ ποιητοῦ, η δὲ πέμπτη τὸ δύομα τῆς συζύγου τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδροῦ.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ δύομα τοῦ ἀνδρειοτάτου πάντων τῶν Τρώων.

Ἐρ Στυλίδη,

Γ. Θ. Θεονομίδης.

Ἐτέρα απλῆ ἀκροστιχίδη.

6—Συνισταμαι ἐξ ἕξ λέξεων, τούτων η μὲν πρώτη εἶναι τὸ δύομα ἀρχαίου βασιλέως τῆς Νικαίας, η δευτέρα τὸ δύομα ἀρχαίου τεγμάραφου, η τρίτη δύομα ποιητοῦ τίνος Εύρωπαίου, η τετάρτη δύομα ἥρωος τίνος τοῦ Τρωίκου πολέμου, η πέμπτη δύομα βασιλέως τίνος τῶν Ἰσραηλίτων, καὶ η ἔκτη δύομα αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἐάν ληφθῶσι θὰ ἀποτελέσωσι τὸ δύομα ἀρχαίου τραγικοῦ ποιητοῦ.

Ἐρ Πειραιεῖ,

Δημ. Ι. Ασιράκης.

Λύσεις τῶν Αινιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ιανουαρίου 1891.

1—Τὸ ψηφίον Ε.	5—Μ—Η—λος	6—Π—ολυμήλα
2—Στεγγ—γῆ	Υ—Δ—ος	Ε—λλη
3—Ρόδον.	Ρ—Ι—ον	Ρ—έα
4—Μῆλος—ηλος	Τ—Ο—ξον	Σ—έσωρεις
	Ω—Σ—ιε	Ε—τεολής
		Υ—μητρὸς
		Σ—εμίραμις

Λύται.

Μιχ. Δ. Βαλμᾶς 1. 2. 3. 4. Σίμος Δ. Βουσκουδάκης 1.2.3.4. Α. Γιαλούφης 2.3.4. Ἀνδρέας Ι. Συνέσιος 1.2.3.4. Ι. Ζ. Χατζηλούκας 1.3.6. Ἀρχόντα Ζωγράφου 1.2.3.4. Πετρούλα Σπετσιώτου 1.2.3.4.6. Δημ. Ιω. Ἀσημάκης 1.3.4.6. Γ. Μπλέτας 1.2.3.4. Ἐλένη Κλεάνθη Χαρίκλεια καὶ Λεμονιά 1.2.3.4. Ἀνδρομάχη Χ. Καραντανούλου 1.3. Μελπομένη Χ. Καραντανούλου 1.3. Ἐλένη Κ. Τυφρόλειος 3. Michel Baltas 3. Λευκός Ήρακ 1.2.3.4. Κ. Π. Τουπανάκης 1.2.4. Χρ. Παπαδόπουλος 3.4. Ἰδομενεύς Δ. Ψύχας 1.2.3.4.6. Δ. Καραβαγγέλης 2.3.4. Ἐμμέτρως διὰ τὰ 2.8. καὶ 4 ὁ Γεώργ. Σ. Σκριμιζάσω έξης:

2—'Απὸ βαρύν χειμῶνα η στέγη σ' ἀσφαλίζει:
Καὶ σκέπασσομεν σοὶ δίδει χωρὶς νὰ σὲ ἔγγιζῃ.
"Αγ ἀφαιρέσθης φίλε, τὴν πρώτην συλλαβήν,
Δὲν ἔχεις πλέον στέγην ἄνω στὴν κεραλήν,
ἀλλὰ τὴν πατουμένην χωματοφόρον γῆν.

3—Τὴν ἄνοιξιν γεννᾶται τὸ βόδον θελκτικὸν
κ' οἱ ἄνθρωποι τὸ κάμηνον μὲ ζάχαρει γλυκό.

4—'Η νῆσος τῶν Κυκλαδῶν η καλούμενη Δῆλος,
'Ἐὰν ἔδηγη τὸ δέλτα γίνεται αἴφνης ἥλος,
"Οστις ὑπάρχει, φίλε, στοὺς οἰκίους καὶ στὰς θύρας
Στοῦ Γολγοθᾶ τὸν τόπο, καὶ στοῦ Χριστοῦ τὰς χεῖρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Κήρουγμα Εύαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στύλους τοῦ Ολυμπίου Αἰός **Ἐλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Εκκλησία.**

— 'Ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ὑπάρχουσι σώματα τοῦ Ἀθτέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὀλόκληροι σειραὶ Ἐφημ. Παΐδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.

— Προσέρτι λόγοι διὰ ιεροκήρυκας καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ βιβλία.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 κατ' ἑταῖς, ἐν Ελλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Εξωτερικῷ 60 λεπτ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1892.—2979.